

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/218/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320209335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320209335.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti o maloletú: E. N., R. A. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom - Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, úsek sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec, so sídlom: Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: otec - D. N., R. A. XX.XX.XXXX, D.: D. XXXX/XXA, D., právne zastúpený: Advokátska kancelária Červenková, s.r.o., so sídlom: Dunajská 1, Bratislava, IČO: 50 582 429, matka - K.. O. Š.Č., R. A. XX.XX.XXXX, D.: XXX J.lná, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. novembra 2020 , č. k. 37P/250/2020 - 18, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04. novembra 2020, č.k. 37P/250/2020 - 18 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 04.11.2020, č.k. 37P/250/2020 - 18, návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasného zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, ako aj súčasne zrušenia uznesenia Okresného súdu Pezinok, zo dňa 09.09.2019 č.k. 5P/47/2019 - 80 zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že otec svoj návrh odôvodnil tvrdením, že dňa 28.10.2020 (v stredu) priviezol maloletú do miesta bydliska matky, v súlade s nariadeným neodkladným opatrením, za sprievodu starej matky maloletej zo strany otca. Po príchode do miesta bydliska matky, matka maloletej otvorila dvere na aute a začala maloletú agresívne vyťahovať z detskej sedačky. Maloletá odvrátila od matky hlavu, začala plakať a kričať, že nechce ísť k matke. Matku otec požiadal, aby maloletú nekmásala a nechala ju v kľude vystúpiť z auta, napriek tomu maloletú násilným spôsobom z auta vyťahovala. Následne otec apeloval na matku, aby nechala maloletú ukludniť sa, aby pred ňou nevyvolávala konflikt, na čo po komunikácii medzi rodičmi matka dala otcovi facku a napľula mu do tváre. Uvedené správanie otec označil ako asociálne, ktoré nielenže nie je spôsobilé vytvárať vhodný rodičovský príklad a vzor pre maloletú, ale maloletú bezprostredne ohrozuje na jej psychickom vývoji. Matka otca napádala aj verbálne, a to hlasným vykrikovaním, že je gambler, a že maloletú sexuálne zneužíva, búchala a kopala do auta, v ktorom sedela maloletá, čo iba umocnilo strach maloletej z matky a pretrvávajúce odmietanie osoby matky maloletou. Privolala políciu a aj po jej príchode pokračovala v kmásaní maloletej a kričala po maloletej, že ak teraz pôjde preč, maloletá ju už neuvidí. Na to zasiahli príslušníci policajného zboru, ktorí maloletú vypočuli, a tá sa vyjadrila, že chce ísť s tatinom domov. Následne rozhodli, že bude v najlepšom záujme maloletej, keď zostane v osobnej starostlivosti otca. V tejto súvislosti požiadal otec konajúci súd o poskytnutie súčinnosti a vyžiadanie úradného záznamu príslušného policajného útvaru v Senci. Po vyššie uvedenom incidente zobral otec maloletú k sebe domov, pričom matku riadne informoval, kde sa maloletá nachádza, že je v poriadku, pričom jej uviedol, že keď sa maloletá vyspí, pôjde k matke. O udalostiach zo dňa 28.10.2020 otec nasledujúce ráno dňa

29.10.2020 telefonicky informoval aj kolíznu opatrovníčku z ÚPSVaR Senec pani Danišovou a požiadal ju o pomoc a súčinnosť pri riešení vzniknutej situácie a pri odovzdaní maloletej matke. Za týmto účelom bolo toho istého dňa zo strany ÚPSVaR Senec po dohovore s oboma rodičmi dohodnuté tzv. krízové stretnutie TENENET, o.z. dňa 29.10.2020 o 11:30 hod., na ktorom boli okrem rodičov maloletej prítomné aj dve kolízne opatrovníčky ÚPSVaR Senec a psychologička TENENET, o.z., pani Z.. Otec uviedol, že má naďalej úprimný záujem maloleťu podporovať vo vzťahu k matke a zisťovať skutočné príčiny jej správania. Zároveň uviedol, že v čase krátko pred krízovým stretnutím vyššie zúčastnených osôb v TENENET, o.z. bol otec informovaný svojou právnou zástupkyňou o tom, že právna zástupkyňa matky jej adresovala email, obsahom bolo o.i. tvrdenie, že matka bola v noci na urgentnom príjme vo Fakultnej nemocnici v Trnave, a že disponuje lekárskou správou so záverom fraktúry tretieho rebra vpravo, v dôsledku čoho matka zvažuje podanie trestného oznámenia na otca. Táto informácia otca šokovala, nakoľko jej nespôsobil žiadne zranenia, čo sú schopní potvrdiť aj prítomní svedkovia (okrem maloletej a starej matky maloletej zo strany otca aj sused matky). Zo strany matky ide podľa otca o vyfabulované obvinenie, s cieľom privodenia trestného oznámenia voči jeho osobe. Otec bol zároveň telefonicky kontaktovaný pracovníčkou Úradu komisára pre deti pani K., ktorá mu oznámila, že matka dala naňho podnet pre sexuálne zneužívanie maloletej. Dňa 30.10.2020 otca telefonicky kontaktovali príslušníci Obvodného oddelenia policajného zboru Trnávka s tým, aby bezodkladne vrátil maloleťu matke, v opačnom prípade na neho podá trestné oznámenie. Za dôležité považuje otec uviesť informáciu, ktorú mu v rámci krízového stretnutia v TENENET, o.i. uviedla pani Z., keď mu prezentovala návrh matky, že pokiaľ pristúpi na návrh matky na uzavretie rodičovskej dohody, kde bude matka súhlasiť s rozšírením styku otca s maloletou vrátane prespatia maloletej v domácnosti otca, matka v takom prípade naňho nepodá trestné oznámenie, týkajúce sa jeho údajného napadnutia matky dňa 28.10.2020 a fraktúry rebra. Uvedené sa otcovi javí ako pokus o vydieranie zo strany matky. Otec zároveň uviedol, že matka dokonca aj na krízovom stretnutí v TENENET, o.z. opakovane maloletej uvádzala, že ak maloleť opätovne odmieta ísť k matke, že ju v takom prípade už maloleť neuvidí. S matkou sa otec snaží od začiatku konania dohodnúť, čo však nie je možné, nakoľko mu matka nepredložila žiadny konkrétny návrh, práve naopak, snaží sa rozsah styku otca s maloletou ešte viac eliminovať. Matka sa ani na krízovom stretnutí v TENENET, o.z. za aktívnej pomoci kvalifikovaných odborníkov nedokázala správať nekonfliktné, výsledkom čoho bolo, že maloleť zostala aj naďalej vo faktickej starostlivosti otca. Podvečer dňa 29.10.2020 otec spolu s maloletou zavolať matke prostredníctvom videohovoru a navrhol jej, aby prišla po maloleťu, avšak tento rozhovor bol narušovaný starou matkou zo strany matky maloletej, a to slovnými útokmi na otca, čo vyvolalo v maloletej opäť záchvat plaču. Následne navrhol otec matke, aby odovzdanie maloletej prebehlo nasledujúci deň ráno za prítomnosti pracovníka ÚPSVaR tak, aby maloleť nebola vystavovaná takýmto neprípustným incidentom a situáciám. K veci ďalej otec považuje za dôležité uviesť, že všetkým týmto udalostiam predchádzalo náhodné stretnutie maloletej s jej starou matkou zo strany otca v predajni nábytku dňa 17.10.2020. Maloleť sa starej matke pri stretnutí, na ktorom bola prítomná aj matka a jej priateľ, nepozdravila, na čo dňa 19.10.2020 maloleť starej matke uviedla, že maminka zakázala. Nasledujúci deň styku v stredu dňa 21.10.2020 maloleť znovu nechcela ísť domov k matke. Po prízjazde do bydliska matky rovnako, ako aj dňa 28.10.2020 maloleť odmietala vystúpiť z auta. Nakoniec otec maloleťu pozitívnou motiváciou presvedčil, na čo maloleť silno plakala. Nasledujúce dni 26.10.2020 a 28.10.2020, keď ráno otec prišiel po maloleťu, matka maloleťu držala a maloleť nechcela s otcom ísť. Následne, keď po jeho prihovaraní vyhodnotil, že bude lepšie, aby zostala u matky, maloleť začala kričať a plakať, že chce ísť s otcom. Rovnako mala maloleť v dni 26.10.2020 a 28.10.2020 problém aj s poobedným spánkom. Popoludní pri spoločnom kreslení so starou matkou sa jej maloleť zdôverila, že jej bude stará matka chýbať, a že pre ňu otec už nepríde. Otec uvádza, že dočasným zverením maloletej do svojej osobnej starostlivosti sa napomôže k nerušenému a bezproblémovému priebehu styku s matkou. Maloleť sa momentálne nachádza vo faktickej starostlivosti otca, v domácnosti, v ktorej vyrastala od narodenia nepretržite do 07/2019, a kde má vytvorené ideálne prostredie vhodné pre jej zdravý vývin. Napriek nezhodám s matkou jej otec s maloletou v styku brániť nebude. Je presvedčený, že doteraz platné neodkladné opatrenie, by bolo naďalej v rozpore s najlepším záujmom maloletej a tým je pre otca neakceptovateľné, nakoľko je na mieste potreba zastabilizovania psychického stavu maloletej. Maloleť zároveň nie je aktuálne dočasne zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z jej rodičov. Súdne pojednávanie určené na deň 12.11.2020 o 09.00 hod. bolo konajúcim súdom zrušené z dôvodu nových opatrení šíriaceho vírusu COVID-19 a nový termín pojednávania bol určený na deň 10.02.2021 o 13.00 hod., pričom je na čas do rozhodnutia vo veci samej potrebný okamžitý zásah súdu.

3. Súd prvej inštancie v rámci skutočného stavu zistil, že uznesením Okresného súdu Pezinok, č.k. 5P/47/2019-80 zo dňa 09.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 10.12.2019 č.k. 11CoP/432/2019-162 bol upravený styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý kalendárny týždeň v pondelok od 09,00 hod. do 18,00 hod. a v stredu od 9,00 hod. do 18,00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska matky a v určenom čase matke odovzdá v mieste bydliska matky.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 ods.1, 2, § 360, § 367 Civilného mimosporového poriadku, § 324, § 25 ods.1, § 328 ods. 1, § 326 ods.1, § 329 ods. 1, 2, § 330, § 333 Civilného sporového poriadku, § 28 ods.1, 2 zákona o rodine a vecne tým, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, zmyslom neodkladného opatrenia je upraviť pomery, ak je to bezodkladne potrebné. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o súdnu úpravu bezprostredne sa dotýkajúcu záujmov maloletých detí, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, bez vykonania riadneho dokazovania, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že by boli tieto práva vážne ohrozené a nie je na mieste bezodkladná potreba zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti otca. Otec dostatočným spôsobom súdu nepreukázal dôvody, pre ktoré by maloletá vo veku troch rokov, kedy je primárnou vzťahovou osobou matka, mala byť zverená dočasne do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie v rámci svojho odôvodnenia uviedol, že otec odôvodňuje potrebu dočasného zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti potrebou zastabilizovania psychického stavu maloletej, s ohľadom na udalosti zo dňa 28.10.2020, ako aj bezproblémového a nerušeného priebehu styku s matkou a záujem a vôľu maloletej. V danom prípade je na mieste potreba náležitého dokazovania, ktoré je možné vykonať len v konaní vo veci samej, nakoľko krátky čas pre rozhodovanie o neodkladnom opatrení nevytvára priestor pre takéto dokazovanie. Súd nemôže neodkladným opatrením rozhodnúť o zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, len na základe tvrdení otca o negatívnom vplyve matky na maloletú a o jej neprijateľnom správaní. Otec nijakým spôsobom súdu neosvedčil, že by boli záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletej zo strany matky vážne ohrozené. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi maloletej a potrebe vykonania dokazovania, bol vytyčený skorší termín pojednávania a to na deň 03.12.2020 o 11,00 hod. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd prvej inštancie v predmetnej veci nevidí potrebu rýchlej úpravy pomerov tak, ako žiadal otec v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto rozhodol tak ako je vo výrokovej časti uvedené. O trovách konania súd rozhodol v zmysle zásady platnej pre mimosporové konania zakotvanej v § 52 CMP.

5. Otec podal voči uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie, pričom v rámci odvolania uviedol, že odvolanie podáva s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. d) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) t.j. z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a tiež podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Dôvodom podania odvolania je najmä (nie však výlučne) tá skutočnosť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nesprávne vyhodnotil, resp. nevzal vôbec do úvahy skutočnosti, ktoré otec osvedčil, a ktoré predstavujú zásadnú zmenu pomerov na strane maloletej E., ktorej najlepší záujem by mal byť prioritný pre všetky zúčastnené subjekty v tomto súdnom konaní. Konajúci súd prvej inštancie tak pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z nesprávne a tiež neúplne zisteného skutočného stavu veci. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že v súčasnosti je podľa uznesenia Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.09.2019, č.k. 5P/47/2019-80, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.12.2019, č.k. 11CoP/432/2019-162 oprávnený stýkať sa s dcérou každý kalendárny týždeň v pondelok od 09:00 hod. do 18:00 hod. a v stredu od 09:00 hod. do 18:00 hod. s tým, že v určenom čase si otec preberá dieťa a po ukončení styku dieťa opäť vracia matke v mieste bydliska matky. Maloletá nie je zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z rodičov tak, ako nepravdivo uvádza matka maloletej. Otec má za to, že od posledného rozhodovania o úprave styku otca s maloletou, však na strane maloletej E. nastali tak zásadné zmeny

spočívajúce vo výslovnom a výraznom odmietaní matky a v strachu maloletej z neustáleho kriku a fyzického trestania matkou, ktoré môžu mať zásadný vplyv na psychický i fyzický stav a ďalší vývoj maloletej. Tieto zmeny viedli k tomu, že aktuálne sa maloletá E. už viac ako 20 dní nachádza v osobnej starostlivosti otca. V tejto situácii, na podklade zmien, ktoré nie je možné ignorovať, je tak ďalšie plnenie aktuálne platného súdneho rozhodnutia upravujúceho styk otca s maloletou v absolútnom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Otec ďalej uviedol, že s odôvodnením súdu prvej inštancie nemôže vyjadriť súhlas, keďže uvedené v žiadnom prípade nezodpovedá skutkovému stavu. Vo vzťahu k incidentu zo dňa 28.10.2020 otec uviedol, že tento opísal tak, ako sa aj stal. Matka totiž okrem toho, že ho verbálne a fyzicky napadla pred očami maloletej, tak sa násilným spôsobom pokúšala maloletú vytriahnuť z auta, a to za aktívneho odporu maloletej! Od tohto svojho konania neupustila ani po opakovanej výzve príslušníkov PZ (ktorých sama telefonicky privolala), aby upustila od svojho násilného konania voči maloletej! Keďže danú výzvu matka neuposlúchla, boli príslušníkmi PZ bezprostredne voči osobe matky použité donucovacie prostriedky, v dôsledku konania ktorých bola nimi zaistená bezpečnosť maloletej. Toto zanechalo na maloletej stopy napr. v podobe verbalizácie, ktorými sa k incidentu opakovane vracia slovami: „Maminka bila tatinka“. Otec uviedol, že je presvedčený o tom, že tento incident v spojitosti s predchádzajúcimi negatívnymi zážitkami, kedy matka maloletej na otca alebo priamo na maloletú hystericky kričala, či podľa maloletou popisovaných zážitkov z domácnosti matky dokonca fyzicky trestala, mohol byť tzv. spúšťačom pre tak výrazné odmietanie matky malou E.. Maloletá E. pochopiteľne nemôže porozumieť takému konaniu, je zmätená. Okrem dňa 28.10.2020, aj v ďalších dňoch, konkrétne dňa 29.10.2020, 01.11.2020, 02.11.2020, 18.11.2020, matka pod zámienkou verbalizovaného strachu a obavy o maloletú E. opakovane podala podnety na políciu, iniciuje ich opakované osobné i telefonické previerky v domácnosti otca a maloletej, ktoré však logicky majú zásadný negatívny vplyv na maloletú. Matka si žiaľ absolútne neuvedomuje dôsledky svojich konaní na maloletú, že maloletá vôbec nemôže porozumieť dôvodom, pre ktoré príslušníci PZ opakovane prichádzajú, aj za prítomnosti matky a jej početného sprievodu spravidla neznámych ľudí a narušajú bežný chod domácnosti a nastavený režim maloletej. Otec má za to, že maloletá sa v dôsledku správania matky začala pomočovať a dokonca pravidelne. Je tak možné jednoznačne konštatovať, že v spojitosti s krokmi matky, sa situáciu nedarí stabilizovať a dochádza k jej výraznému zhoršovaniu, čo predstavuje dôvod pre nevyhnutný zásah zo strany súdu. Otec má za to, že uvedené treba tiež vnímať v kontexte opakujúcich sa stretnutí krízovej intervencie v združení TENENET o.z., so sídlom: Lichnerova 41, 903 01 Senec (ďalej len „TENENET“), za účasti pracovníčok Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, pracovisko Senec, v dňoch 29.10.2020 a 04.11.2020, kde zúčastnené osoby neprejavili absolútne žiaden záujem o dôvody aktuálneho správania sa maloletej a už vôbec nejavili záujem o pomoc maloletej pri odstránení traumy. Jedinou ambíciou bolo odovzdať maloletú E. matke. Otec uviedol, že je pre neho zarážajúce, že sa matka zjavne nedokáže kontrolovať ani v prítomnosti maloletej a ani v prítomnosti viacerých odborníkov a žiadna zo zúčastnených osôb neoznačila dianie pravými slovami, a to, že matka bola v prítomnosti dieťaťa neakceptovateľne hysterická. Otec poukázal na správu zo združenia TENENET zo dňa 04.11.2020, v ktorej sa uvádza: „Matka sa pýtala maloletej, že kedy už ku nej príde, na čo dieťa odpovedalo: „nechcem, neviem, nemôžem...“, pričom otec zdôraznil na to, že nikto zo zúčastnených osôb sa nezaujímal o presný význam týchto tvrdení maloletej. Tieto postupy zúčastnených subjektov tak pre maloletú bezpochyby predstavujú podľa otca zásadný stresujúci faktor, ktorý maloletá E. nedokáže spracovať, čoho dôsledkom je pomočovanie. Napriek tejto skutočnosti, matka vo svojom konaní pokračuje ďalej. Uvedené svedčí o absolútnom zlyhaní všetkých zúčastnených subjektov, nakoľko maloletá prežíva evidentne čoraz väčší stres, ktorému nikto zo zúčastnených subjektov nevenuje adekvátnu pozornosť. Otec má za to, že jeho tvrdenia považujú tieto subjekty automaticky za nepravdivé alebo nepreukázané, tvrdenia matky bez akéhokoľvek dôkazu sa považujú automaticky za pravdivé. Otec uviedol, že napriek jeho opakovaným prosbám o pomoc pre maloletú E., ani k dnešnému dňu (čo predstavuje už takmer 1 mesiac odkedy prvýkrát požiadal dňa 29.10.2020 ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec o pomoc) nikto zo zúčastnených osôb, vrátane kolízneho opatrovníka v súdnom konaní, sa nezaujímal a ani neskúmal dôvody správania sa maloletej a neposkytol potrebnú pomoc. O tom svedčí aj úradný záznam zo dňa 16.11.2020 vypracovaný ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec, kde sa opätovne dožaduje pomoci pre maloletú E., dopytuje sa na ďalší postup a žiada, aby s maloletou pracoval psychológ. Otec zdôraznil, že po konzultáciách s viacerými odborníkmi a detskými psychológmi mu títo potvrdili, že správanie dieťaťa nie je štandardné a jeho príčiny odhalí s najväčšou pravdepodobnosťou až znalecké dokazovanie. Otec uviedol, že ho úprimne zaráža, ako je možné, že ani jeden zo zúčastnených subjektov žiadnym spôsobom nereagoval na jeho opakované prosby o pomoc pre maloletú E., pre identifikovanie a odstránenie príčin jej odmietania matky. Je presvedčený o tom, že odmietanie matky zo strany maloletej nie je štandardné, a o to viac by mu

mali všetky zúčastnené subjekty poskytnúť svoju odbornú pomoc. Žiaden zo subjektov však neprejavil skutočný záujem o to, aby bolo náležite zistené prečo maloleté dieťa vo veku 3 a pol roka, takým výrazne negatívnym spôsobom reaguje na svoju matku, keď v danom veku existuje prirodzené biologické puto, ktoré nie je možné zmeniť žiadnou manipuláciou a pod. Je všeobecne známou skutočnosťou (ktorú mu potvrdili viacerí detskí psychológovia), že táto prirodzená väzba je tak silná, že ju v tomto veku dieťaťa nie je možné uvádzaným spôsobom manipulovať. Každé milujúce dieťa tak útleho veku, i keď by ho niekto (aj otec) držal, hoci len za nohu, v okamihu keď zbadá svoju matku, nemôže ho nič zastaviť. Jediným záujmom všetkých subjektov je ten, aby otec odovzdal dieťa matke. A to napriek skutočnosti, že videli jej hysterické správanie, videli reakciu maloletej na matku, no nikoho, ani len okrajovo nezaujima samotné dieťa a príčina takéhoto správania! Otec v rámci svojho odvolania uviedol, že nemá ako iným spôsobom preukázať vlastné tvrdenia, a preto si zabezpečil niekoľko nahrávok, ktoré preukazujú, že neustále pozitívne motivuje maloletú ku kontaktu s matkou, a to formou akéhokoľvek kontaktu (či už telefonického alebo osobného), no zatiaľ žiaľ vždy s rovnakým výsledkom - ide o výrazné odmietanie matky zo strany maloletej. Predkladané nahrávky sú známe nielen pracovníckam ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec, ale aj PhDr. Galátovej zo združenia TENENET. Napriek uvedenému ho obe inštitúcie opakovane vyzývajú k tomu, aby maloleté dieťa, ktoré absolútne negatívne reaguje už len na slovné vyjadrenie „pôjdeme k maminke“, aby takéto úzkostné dieťa priviezol na dohodnuté krízové stretnutia, na ktorých bude opätovne účastná aj matka dieťaťa, ktorú aktuálne maloletá E. odmieta a aby napriek tomu maloletú odovzdal matke. Týmto konaním však len prehlbujú averziu a negatívny prístup maloletej. Otec má za otázky, či je skutočne aktuálne v najlepšom záujme dieťaťa, nasilu dieťa zobrať z prostredia, v ktorom od svojho narodenia po dobu svojich 2 rokov života vyrastalo, t.j. je jeho domovom a kde sa aj momentálne cíti bezpečne a vložiť do prostredia k matke, ktorú aktuálne maloletá z doteraz neznámeho dôvodu odmieta. Zdôraznil, že bez okamžitého zásahu konajúceho súdu je tak psychika maloletej a jej zdravý psychicky i fyzicky vývin ohrozený. O týchto všetkých skutočnostiach je ÚPSVaR Pezinok, pracovisko Senec zo strany otca pravidelne oboznamovaný, napriek tomu je v rozpore so záujmom maloletej nečinný. Navyše zjavne vzbudzuje u matky pocit oprávnenosti, keď vo svojich úradných záznamoch neuvádza skutočnosti, ktorých jeho pracovníci boli účastní, a ktoré by v celom rozsahu potvrdzovali pravdivosť jeho tvrdení. Otec má za to, že matka maloletej používa maloletú E. ako rukojemníka, prostriedok (nástroj) na vybavovanie si nedoriešeného rodičovského konfliktu. Zrejme si neuvedomuje možné dôsledky svojho konania, negatívne ovplyvňujúceho vývin a zdravotný stav dieťaťa, ktoré môžu byť veľmi vážne a mnohokrát nezvratiteľné. Matka svojou agresivitou spôsobuje maloletej traumy. Bude predmetom dokazovania vo veci samej, či je konanie a správanie matky súladné so záujmami maloletej E.. Okrem už spomínanej agresivity matky bude potrebné v súdnom konaní pri rozhodovaní vo veci samej posúdiť, či správanie matky neohrozuje osobnosť maloletej, pretože sa tak deje de facto na dennodennej báze a v žiadnom prípade nemožno verbálnu a neverbálnu agresivitu matky považovať za vhodnú pri výchove maloletej. Samotné dôvody, pre ktoré maloletá aktuálne matku odmieta, bude nevyhnutné skúmať prostredníctvom znaleckého dokazovania v konaní vo veci samej, aby sa spoločne s matkou pokúsili daný problém maloletej odstrániť. V rámci svojho odvolania otec uviedol, že v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Bratislave, podľa ktorého je pre účely neodkladnej úpravy dôležité, že maloleté dieťa odmieta osobnú starostlivosť matky, v domácnosti otca a v jeho starostlivosti sa cíti spokojne a práve to sú dôvody, prečo je potrebné zastabilizovať dočasne pomery a výchovné prostredie dieťaťa. Nútené odovzdanie maloletého dieťaťa matke by mohlo za daných zistených skutočností a postoja dieťaťa ohroziť jeho zdravý duševný vývin. Odvolací súd vyjadruje v takýchto prípadoch jednotný názor, že dočasné zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti dieťaťom preferovaného rodiča dokáže zastabilizovať narušené pomery a pomôže k náprave vzťahu maloletého dieťaťa a odmietaného rodiča. Zdôraznil, že všetky tieto skutočnosti založili dôvod na zmenu doterajšieho výchovného prostredia maloletej E. a tým aj nariadenie nového neodkladného opatrenia, ktoré bude reflektovať danú situáciu v rodine, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletá nie je aktuálne zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z rodičov. V priamom rozpore s tým sa však javí ponechanie aktuálnej úpravy podľa neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.09.2019, č.k. 5P/47/2019-80 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.12.2019, č.k. 11CoP/432/2019-162, keď maloletá v posledných týždňoch čelí neustálym stresujúcim situáciám a podnetom, ako sú opakované nekontrolované prejavy hystérie, či amoku matky vo vzťahu k otcovi aj k maloletej E. (opakované kričanie, búchanie a kopanie do predmetov, ktoré matka nájde „poruke“, výrazným stresujúcim faktorom sú opakované návštevy hliadok policajného zboru v domácnosti otca (ktorým maloletá nerozumie), navštevovanie združenia TENENET, opakované vytrubovanie, púšťanie hlasnej hudby a vykrikovanie neznámych ľudí pred domom, v ktorom aktuálne maloletá býva, a ktoré ju desia. Všetok tento stres v posledných dňoch spustilo pomočovanie

maloletej. V závere svojho odvolania otec uviedol, že zotrúva na svojich tvrdeniach uvádzaných v jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení jeho doplnenia zo dňa 03.11.2020 a na tieto v celom rozsahu poukazuje. Násilné odobratie maloletej z jeho faktickej starostlivosti a jej nútené umiestnenie do starostlivosti matky je aktuálne kontraproduktívne. S prihliadnutím na skutočnosť, že v domácnosti otca má maloletá E. vytvorené všetky potrebné podmienky pre jej zdravý vývoj a otec je nielen ochotný, ale predovšetkým schopný poskytnúť maloletej E. riadnu osobnú starostlivosť, žiada Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, aby zohľadnil pri rozhodovaní nevyhnutnosť úpravy pomerov a stabilizácie psychického stavu maloletého dieťaťa a uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.11.2020, č.k. 37P/250/2020-18 v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil a vydal uznesenie, na základe ktorého bude maloletá E. N., R. A. XX.XX.XXXX dočasne zverená do osobnej starostlivosti otca D. N., narodeného XX.XX.XXXX. Zároveň navrhuje, aby súd zrušil uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.09.2019, č.k. 5P/47/2019-80. O trovách konania navrhuje rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca uviedla, že v právnej veci vyššie uvedených účastníkov sa na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 38P/121/2020 vedie konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej E.. V tomto konaní sa matka návrhom zo dňa 30.10.2020 (podaným prostredníctvom právnej zástupkyne) domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa uloží otcovi povinnosť odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti matky a upraví sa otcovi styk s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý kalendárny týždeň v pondelok od 09.00 hod. do 18.00 hod. a v stredu od 09.00 hod. do 18.00 hod., pričom otec si v určenom čase prevezme maloletú v mieste bydliska matky a v určenom čase matke maloletú odovzdá v mieste bydliska matky, a to vždy za prítomnosti súdom určeného akreditovaného subjektu, ktorý bude asistovať pri odovzdávaní a preberaní maloletej. Súčasne navrhla, že súd zároveň zrušil uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.09.2019, č.k. 5P/47/2019-80. Uznesením Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.11.2020 č.k. 38P/121/2020-373 bol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.11.2020 sp.zn. 38P/121/2020-373 podala matka dňa 16.11.2020 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v celom rozsahu odvolanie. Vzhľadom na to, že vo vyjadrení otca sa uvádzali nepravdivé skutočnosti a vyfabulované tvrdenia, ktoré matka dôrazne popiera, podaním zo dňa 25.11.2020 matka prostredníctvom právnej zástupkyne doplnila svoje odvolanie o nové závažné skutočnosti, pričom sa zároveň vyjadrila k skutočnostiam uvedeným vo vyjadrení otca. V tomto podaní matka prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala, aby Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 388 CSP uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 06.11.2020 č.k. 38P/121/2020-373 zmenil a nariadil neodkladné opatrenie tohto znenia: „Súd do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu zveruje maloletú E. N.V., R.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Otec je povinný odovzdať maloletú E. N., R.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Pezinok dňa 09.09.2019 č.k. 5P/47/2019-80. Matka považuje za dôležité uviesť, že nakoľko súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a otcovi neuložil povinnosť odovzdať maloletú E. do osobnej starostlivosti matky, pričom otec od 28.10.2020 nespĺnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právoplatného rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia a maloletú matke neodovzdal (maloletú otec neodovzdal do dnešného dňa a ani sa vôbec maloletú odovzdať matke nepokúsil), matka si svoje práva uplatnila návrhom zo dňa 11.11.2020 v rámci konania o výkone súdneho rozhodnutia. Napriek tomu, že neodovzdaním maloletej E. matke, bránením matke v kontakte s maloletou môže reálne dôjsť k situácii, že maloletá bude dlhodobo traumatizovaná odlukou, priamou alebo nepriamou manipuláciou, neúčinnými opatreniami, čo všetko môže viesť k syndrómu zavrhnutého rodiča a iným poruchám maloletého dieťaťa, súd prvej inštancie nenariadil výkon súdneho rozhodnutia. Otec vo svojom odvolaní uvádza, že „maloletá nie je zverená do osobnej starostlivosti žiadneho z rodičov tak, ako nepravdivo uvádza matka maloletej“. Matka uvádza, že nikdy nepravdivo neuvádzala, že maloletá je zverená do jej osobnej starostlivosti, ale vo svojich podaniach poukazovala na to, že nepovažuje za správne a zákonné, aby súd, ktorý bol miestne príslušný na konanie ako prvý (Okresný súd Pezinok) zamietol jej návrh na zverenie maloletej E. do osobnej starostlivosti matky z dôvodu, že „z predchádzajúcich návrhov a podaní v konaní nepochybne vyplýva, že maloletá je t.č. v osobnej starostlivosti matky, a táto aj zabezpečuje sústavnú starostlivosť o maloletú“, a aby následne, kedy otec zneužil situáciu a maloletú matke v rozpore s neodkladným opatrením neodovzdal, v súčasnosti miestne príslušný Okresný súd Bratislava III nepovažoval za potrebné stabilizovať situáciu maloletého trojročného dieťaťa nariadením neodkladného opatrenia, obsahom ktorého by bola povinnosť otca vrátiť maloleté dieťa matke. Matka poukazovala na

uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 05.05.2020 č.k. 5P/47/2019-292, z ktorého je zrejmé, že maloletá je t.č. v osobnej starostlivosti matky, a táto aj zabezpečuje sústavnú starostlivosť o maloletú. Uvedeným uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 05.05.2020 č.k. 5P/47/2019-292 bol zamietnutý návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 06.04.2020, ktorým sa matka okrem iného domáhala, aby súd rozhodol o zverení maloletej Ely do osobnej starostlivosti matky, pričom v rámci odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol: „Z návrhu na neodkladné opatrenie, ako aj z predchádzajúcich návrhov a podaní v konaní nepochybne vyplýva, že maloletá je t.č. v osobnej starostlivosti matky, a táto aj zabezpečuje sústavnú starostlivosť o maloletú, a preto súd nemal za preukázané, že by vznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia zverením dieťaťa do starostlivosti matky.“ Matka taktiež v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že otec nepopisuje pravdivo ani priebeh situácie zo dňa 28.10.2020, kedy naposledy priviezol maloletú E. matke. Samotné odovzdávanie maloletej prebiehalo neštandardne, maloletá po celý čas sedela v aute so starou matkou z otcovej strany, otec ju odmietol vybrať zo sedačky, pričom maloletej bola v aute púšťaná rozprávka. Otec nechcel matku pustiť k autu, aby mala matka možnosť auto otvoriť, keď matka pristúpila k autu a chcela sa priblížiť k maloletej, otec matku opakovane silno udrel rukou do hrude, viackrát do matky silno sotil, pričom matka spadla a udrela sa, otec matke napľul do tváre, následne matka brániac sa dala otcovi facku. Matka v tejto súvislosti zdôrazňuje, že tvrdenia otca, že príslušníci PZ mali opakovane matku vyzývať, aby upustila od svojho násilného konania voči maloletej, ktoré výzvy matka nemala uposlúchnuť, preto mali byť príslušníkmi PZ voči osobe matky použité donucovacie prostriedky, v dôsledku konania, ktorých mala nimi byť zistená bezpečnosť maloletej, matka uvádza, že tvrdenia otca opäť nie sú pravdivé, otec opätovne zavádza súd, s cieľom vykresliť matku ako hysterickú, emočne nestabilnú osobu a výchovne nespôsobilého rodiča. Matka predkladá súdu Úradný záznam OR PZ v Senci, Odbor poriadkovej polície zo dňa 28.10.2020 č. 480573. Matka zdôraznila, že príslušníci PZ sa maloletej viackrát opýtali, prečo nechce ísť k mame, na čo maloletá viackrát zopakovala, že: „Jej to povedala babina a D.“, napriek tomu tieto skutočnosti uvedené v predmetnom úradnom zázname z matke neznámeho dôvodu príslušníci PZ neuviedli. Z uvedeného úradného záznamu OR PZ v Senci, Odbor poriadkovej polície zo dňa 28.10.2020 č. 480573 jednoznačne vyplýva, že príslušníci PZ nepoužili žiadne donucovacie prostriedky voči osobe matky, v dôsledku konania ktorých mala nimi byť zistená bezpečnosť maloletej tak, ako účelovo a nepravdivo tvrdí otec. Matka dala do pozornosti odvolaciemu súdu, že otec namiesto toho, aby maloletú vyložil z auta a matke maloletú v súlade s neodkladným opatrením riadne odovzdal tak, ako tomu bolo vždy do 28.10.2020, otec nechal maloletú sedieť v aute s jeho matkou a podmieňoval odovzdanie matky „rozhodnutím“ trojročného dieťaťa, ktoré sediac v aute so starou matkou z otcovej strany sledovalo rozprávku, kým otec matke vulgárne nadával, urážal ju, spôsobil jej zranenie vyžadujúce si pracovnú neschopnosť trvajúcu takmer tri týždne. Matka súčasne zdôraznila, že vyjadrenia, že „maloletú matke vydá, ak maloletá povie, že chce ísť s matkou“ praktizuje otec do dnešného dňa, a dokonca neumožňuje maloletej žiadny kontakt s matkou a ani s rodinou matky. V tejto súvislosti si matka dovoľí uviesť poznámku, že pokiaľ by malo odovzdávanie maloletých detí prebiehať tak, že rodič (otec), ktorý má povinnosť v určitom čase a na určitom mieste v zmysle rozhodnutia súdu odovzdať maloleté dieťa vo veku maloletej E. druhému rodičovi (matke), bude odovzdanie podmieňovať tým, či maloleté dieťa povie, že chce ísť s druhým rodičom (matkou), s najväčšou pravdepodobnosťou by väčšina rodičov, ktorým sa má maloleté dieťa odovzdať, svoje maloleté deti nevidela tak, ako je to v tomto prípade, kedy otec nerešpektuje súdne rozhodnutie, ani záujem maloletej dcéry a rodičovské práva matky. V súvislosti s plačom maloletej matka uviedla, že skutočnosť, že deti plačú najčastejšie vtedy, keď nerozumejú, čo sa deje alebo keď ešte nevedia spracovať a pomenovať svoje emócie je všeobecne známa, tiež deti plačú, ak sa cítia neisté, či majú obavy, často plačú len preto, že nepoznajú situáciu a je len na dospelých, aby v situácii, ktorú dieťa nevie zvládnuť, boli pre neho oporou, aby dieťa cítilo, že dospelí, a to zvlášť jeho rodičia, mu rozumejú, zároveň však dospelí v danej situácii rozhodnú tak, ako je pre neho najlepšie. Stav, kedy otec ponecháva „rozhodnutie“, či chce ísť maloletá E. vo veku troch rokov domov k matke na jej „rozhodnutie“ a na tomto základe odmieta matke maloletú odovzdať, je nesprávne a enormne zaťažujúce psychiku malého trojročného dieťaťa. Pokiaľ sa týka tvrdenia otca, že uvedené malo zanechať na maloletej stopy napr. v podobe verbalizácie, ktorými sa k incidentu opakovaním vracia slovami „maminka bila tatinka“ matka uvádza, že nasledujúci deň potom, ako otec maloletú matke neodovzdal (t.j. dňa 29.10.2020) matka prostredníctvom videohovoru kontaktovala maloletú v mieste bydliska otca, maloletá po matke kričala v afekte slovami: „Ja som kričala, že nechcem mamu, mama zbila D. za ruku“ (ukázala si pritom na ľavý biceps). Matka uvádza, že sa ruky otca ani nedotkla, ale ako uvádza matka vyššie dňa 28.10.2020, keď matka pristúpila k autu a chcela sa priblížiť k maloletej, otec matku opakovane silno udrel rukou do hrude, viackrát do matky silno sotil, pričom matka spadla a udrela sa, otec matke napľul do tváre, následne matka brániac sa dala otcovi facku. Pokiaľ maloletá

údajne opakuje slová „maminka bila tatinka“ tak, ako uvádza otec (čomu však matka neverí), matka je presvedčená o tom, že incident bol takto maloletej komunikovaný zo strany otca. Matka sa dôrazne ohradzuje voči tvrdeniam otca, že tento incident v spojitosti s údajnými predchádzajúcimi negatívnymi zážitkami, kedy matka maloletej na neho alebo priamo na maloletú mala hystericky kričať, či podľa údajne maloletou popisovaných zážitkov z domácnosti matky dokonca fyzicky trestať, mohol byť tzv. spúšťačom pre tak výrazné odmietanie matky malou E.. Maloletá mala s matkou vždy láskyplný vzťah, maloletá v prítomnosti matky bola vždy veselá, spokojná a šťastná, maloletá sa nikdy matky nebála a nikdy (do 28.10.2020) matku neodmietala, matka maloletú nikdy fyzicky netrestala. K tvrdeniam otca matka uviedla, že policajná hliadka bola v bydlisku otca len dvakrát, z toho len jedenkrát maloletá videla matku cca 40 sekúnd na diaľku z vane a druhýkrát matku otec do jeho bydliska nepustil, pričom matke ani neumožnil odovzdať maloletej darček, ktorý jej matka priniesla a nedovolil to ani privolanej policajnej hliadke. Z uvedeného je zrejmé, že otec neuvádza skutočnosti pravdivo, žiadni príslušníci PZ opakovane neprichádzajú, a už vôbec nie za prítomnosti matky alebo nejakého jej „početného sprievodu“. Pokiaľ otec tvrdí, že matka a „jej početný sprievod“ majú narúšať nastavený režim maloletej, matka uvádza, že nie matka, ale otec maloletej E. kompletnej zmenil nastavený režim, maloletú vytrhol z jej známeho prostredia, z jej obvyklého pobytu, od 28.10.2020 maloletú matke v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením neodovzdal a matke neumožňuje žiadny kontakt s maloletou. Z tvrdení otca, že „po vykonaní takejto kontroly príslušníkov PZ dňa 18.11.2020 o cca 19:15 hod., ktorej sa zúčastnila aj matka, sa maloletá opäťovne pomočila“, že „maloletá sa začala následne pomočovať pravidelne“ je matka zhrozená. Maloletá E. bola už dlhší čas odplienkovaná, maloletá od septembra 2020 začala bezproblémovo navštevovať MŠ v Kaplnnej, počas dňa sa už nikdy nepomočila, žiadny problém maloletá v tomto smere nemala doma u matky a ani v materskej škole. Pomočovanie maloletej nemá nič spoločné s údajnými krokmi matky tak, ako uvádza účelovo otec, tieto tvrdenia otca považuje matka za neuveriteľné. Matka si kladie legitímne otázky, aké konkrétne kroky matky by mali byť príčinou toho, že sa maloletá E. začala u otca pomočovať pravidelne, keď maloletej otec neumožňuje absolútne žiadny kontakt s matkou, čo sa muselo od 28.10.2020 s maloletou stať, keď maloletá odkedy je u otca, ktorýsi ju do osobnej starostlivosti odo dňa 28.10.2020 „sám zveril“, keď maloletá matku videla naposledy 04.11.2020 v Tenenet, o.z., keď otec maloletej neumožňuje žiadny kontakt s matkou, ani s matkinou rodinou (starou matkou z matkinej strany), maloletá matku odmieta a začala sa pravidelne pomočovať. Matka zdôrazňuje, že zo Záznamu zo stretnutia rodičov v Tenenet, o.z. zo dňa 04.11.2020, vyplýva, že maloletá po prihovorení sa matky k nej bola zhovorčivá, veselá, zobrala si od nej bábiku, matku neodmietala, ako sa vyjadril otec predtým, bola veselá a spokojná, bavili sa bez problémov. Matka sa pýtala maloletej, že kedy už ku nej príde, na čo dieťa odpovedalo: „nechcem, neviem, nemôžem“, pričom matka si opäťovne v tejto súvislosti kladie otázku, či je normálne a prirodzené, aby maloleté dieťa na otázku matky, s ktorou od narodenia žije, kedy už k nej príde, odpovedalo slovami „nechcem, neviem, nemôžem“ tak, ako uvádza aj otec vo svojom odvolaní. Otec v tejto súvislosti poukazuje na to, že nikto zo zúčastnených sa nezaujímal o presný význam týchto tvrdení maloletej a uvádza, že tieto postupy zúčastnených subjektov tak pre maloletú majú bezpochyby predstavovať zásadný stresujúci faktor, ktorý maloletá E. nedokáže spracovať, čoho dôsledkom je pomočovanie. Z tvrdení otca je zrejmé, že podľa jeho názoru za pomočovanie maloletej môžu údajné kroky matky, postupy Tenenet, o.z. a ÚPSVaR Senec, pričom otec si vôbec neuvedomuje svoju vlastnú „zásluhu“ na tomto stave maloletej, ktorej je zo strany otca odopieraný kontakt s matkou viac ako dva mesiace! Matka v tejto súvislosti dopĺňa, že o skutočnosti, že sa maloletá začala pomočovať, otec informoval PhDr. Galátovú, psychologičku Tenenet, o.z. na stretnutí v Tenenet, o.z. dňa 25.11.2020, kedy otec maloletú Elu opäťovne na stretnutie s matkou nepriviezol a PhDr. Galátová ukončila spoluprácu s otcom pre nedôveru, ktorú jej otec vyjadril. Následne Tenenet, o.z. predložil ÚPSVaR-u Senec Záverečnú správu o priebehu spolupráce rodičov zo dňa 27.11.2020, ktorú správu matka predložila odvolaciemu súdu. Matka považuje za dôležité uviesť, že otec na jednej strane tvrdí, že matkou iniciované osobné i telefonické preverky v domácnosti otca a maloletej majú mať zásadný negatívny vplyv na maloletú, že maloletá vôbec nemôže porozumieť dôvodom, pre ktoré príslušníci PZ opakovane prichádzajú, aj za prítomnosti matky a jej početného sprievodu spravidla otcovi neznámych ľudí a majú narúšať bežný chod domácnosti a nastavený režim maloletej a na druhej strane matku najnovšie sám nabáda, aby prišla s policajnou hliadkou. V správe zaslanej matke dňa 04.01.2021 otec uviedol, aby matka kľudne prišla aj s policajnou hliadkou, nech má záznam o jej tvrdeniach a záznam o tom, čo sa udeje, keď matku zbadá vlastná dcéra, že matka má u neho dvere otvorené, ak ju bude akceptovať vlastná dcéra, ktorej matka údajne ublížila. Matka doplnila, že otec dňa 20.11.2020 navštívil s maloletou E. jej detského pediatra (MUDr. Moro) za účelom očkovania, pričom maloletá E. bola v takom zvýšenom strese, že MUDr. Moro maloletú nemohol s poukazom na princíp očkovania „prínos - riziko“ zaočkovať. Matka uviedla, že o možnosti dočasného odňatia

maloletej a jej umiestnení v CDR informovala účastníkov Mgr. Danišová (ÚPSVaR Senec) na stretnutí rodičov v Teneneti, o.z. zo dňa 04.11.2020 s tým, že ak sa nebudú vedieť účastníci ako rodičia normálne dohodnúť, je možné maloletú odňať a umiestniť v CDR alebo krízovom centre, pričom matka túto možnosť nevyvylúčila, a to najmä z dôvodu, aby s maloletým dieťaťom nebolo zo strany otca manipulované. Zo správy o správaní sa maloletej E. v Materskej škole Kaplná zo dňa 02.11.2020 vyplýva, že v materskej škole nezaznamenali žiadne nevhodné a nežiaduce prejavy psychické, fyzické pri kontakte s matkou, že keď príde mama pre E., tak s radosťou jej uteká do náručia a rozpráva čo robila v MŠ. Matka podotýka, že o vyhotovenie tejto správy zo dňa 02.11.2020 nežiadala, o jej vyhotovení ani nemala vedomosť, predmetná správa bola súčasťou spisu ÚPSVaR Senec, do ktorého spisu matka nahliadla a s touto správou sa oboznámila. Na základe spochybňovania tejto správy otcom matka kontaktovala dňa 01.12.2020 MŠ Kaplná, kde jej bolo dňa 01.12.2020 na základe jej žiadosti vyhotovené vyjadrenie k správe zo dňa 02.11.2020, z ktorej vyplýva, že potom, ako sa otec s predmetnou správou oboznámil, kontaktoval pani riaditeľku, ktorá je na rodičovskej dovolenke a vyhrážal sa, že v prípade, ak sa nezmení obsah správy, podá trestné oznámenie na triednu učiteľku, následne kontaktoval triednu učiteľku a vyjadril sa, že pokiaľ neprepíše správu, tak to posunie ďalej a pôjde aj za starostom obce sa sťažovať. Aj z uvedeného je zrejmé, že nie matka, ale práve otec v prípadoch, kedy niekto „nespolupracuje“ tak, ako si želá, otec útočí a vyhráža sa trestnými oznámeniami. K tvrdeniu otca, že maloletá vyrastala od jej narodenia v domácnosti otca matka uvádza, že maloletá s matkou od narodenia maloletej žili s otcom v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve otcovej matky a nesúhlasí s názorom, že táto domácnosť predstavuje pre maloletú domov. Otec úmyselne neuvádza, že po narodení maloletej E., sa o maloletú osobne starala výlučne matka, otec trávil všetok svoj čas v práci alebo sa venoval svojim záujmom, matka otca často prosila, aby sa maloletej dcére a matke viac venoval, otec však celú starostlivosť o maloletú a domácnosť ponechával na matke. Matka spoločnú domácnosť opustila po dlhých hádkach a nedorozumeniach s otcom, kedy otec matke nadával do promiskuitných osôb, urážal matku, kričal na matku, že je chorá na hlavu atď, ktorých hádok svedkom bolo maloleté dieťa, pričom matka svoje rozhodnutie opustiť spoločnú domácnosť otcovi riadne a včas oznámila správou zo dňa 28.07.2019, v ktorej správe matka uviedla, že pre dobro ich dcéry a ich dobro bude lepšie, keď spolu nebudú bývať, nakoľko matka nechce, aby dcéra bola svedkom ďalších nezmyselných hádok a urážok, že nepovažuje za vzor pre svoju maloletú dcéru, aby vyrastala v domácnosti s agresívnym gamblerom. Matka má za to, že maloletá má domov u matky, ktorá sa maloletej tri a pol roka sústavne a s láskou venovala, a s ktorou mala maloletá vždy silný citový vzťah. Maloletá E. vyrastá a žije s matkou, má u matky vytvorené stabilné podmienky a strávila tam väčšinu svojho života, čo potvrdzuje aj Správa ÚPSVaR Senec z prešetrovania pomerov na strane matky zo dňa 07.09.2020, z ktorej je zrejmé, že maloletá má v byte matky vytvorené vhodné prostredie, v celej domácnosti je cítiť maloletú, má množstvo podnetných vecí a hračiek pre jej zdravý vývin. Maloletá E. má k matke vybudovaný silný citový vzťah, nikdy problémy s maloletou matka nemala, matka nerozumie, čo sa v priebehu pár dní s maloletou stalo, že začala matku, potom ako strávila deň 28.10.2020 u otca, od tohto dňa, resp. večera, odmietat'. Správanie maloletej matka nepovažuje za normálne a prirodzené, matka má obavy o zdravotný stav maloletej a je presvedčená o tom, že maloleté dieťa je zo strany otca manipulované. Pokiaľ sa týka tvrdenia otca, nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby sa len priznal zhoršovaniu psychického stavu maloletej matka uvádza, že na zhoršovanom psychickom stave maloletej sa podieľa práve otec, ktorý sa nevie zmieriť s tým, že matka má nového partnera a v snahe matke čo najviac ublížiť, maloletú negatívne ovplyvňuje smerom k matke, čím však trpí predovšetkým maloleté dieťa. Otec vo svojom odvolaní tvrdí, že matka má používať maloletú ako rukojemníka, prostriedok (nástroj) na vybavovanie si nedoriešeného rodičovského konfliktu, že matka má spôsobovať maloletej traumy. Matka s týmito tvrdeniami otca zásadne nesúhlasí a uvádza, že matka nikdy maloletej žiadnu traumy nespôsobila, že nie matka, ale otec si urobil z maloletej E. rukojemníka v rodičovskom konflikte a je mu úplne jedno, aký je postoj matky a ako sa s danou situáciou vyrovnáva maloletá. Podľa názoru matky maloletá začala odmietat' z ničoho nič matku preto, že si berie od otca negatívny postoj k matke. Otec robí obštrukcie, podľa názoru matky psychickým vplyvom na maloletú dcéru, ktorý má mať za následok stratu citového puta maloletej k osobe matky. Maloletá odmieta ísť s matkou a otec ju k tomu nepovzbudzuje, následkom čoho maloletá trávi celý čas u otca a otec matke bráni v kontakte s maloletou. Matka je presvedčená, že náhla zmena správania sa maloletej je výsledkom vplyvu otca na maloletú, ktorý takýmto spôsobom vytvára u maloletej obraz o matke, ktorý sa nezakladá na pravde, čo na maloletú a jej vzťah k matke vplyva negatívne. Otec uvádza, že jeho ambíciou do budúcnosti je mať rozhodujúcu úlohu vo výchove maloletej. Matka vníma správanie otca ako jeho primárny cieľ o úplné vytesnenie matky zo života maloletej, s jediným motívom, a to s motívom dosiahnutia zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, o ktorú v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 38P/121/2020, žiada. Konanie otca z pohľadu matky bolo

presne naplánovanou stratégiou otca s cieľom ponechania si maloletej E. vo svojej faktickej osobnej starostlivosti a bránenia akéhokoľvek kontaktu maloletej s matkou. Matka dôrazne popiera, že by mala maloletej spôsobovať utrpenie, a že by jej konanie malo vykazovať znaky týrania maloletej, ako ľ živo tvrdí otec. Matka má za to, že evidentné zhoršenie zdravotného stavu maloletej, o ktorej skutočnosti svedčí najmä pravidelné pomočovanie, ktoré začalo počas vyše dvojmesačného pobytu maloletej u otca bez akéhokoľvek kontaktu s matkou, ako aj pediatrom maloletej (MUDr. Moro) potvrdený zvýšený stres, z dôvodu ktorého nemohol MUDr. Moro maloletú zaočkovať. Matka napriek správaniu sa otca verila, že počas vianočných sviatkov maloletú odovzdá matke, avšak otec tak neurobil a matke neumožnil s maloletou žiadny kontakt, matke ani nedvíhal telefón. Matka v súvislosti s vyššie uvedenými pozvaniami otca na návštevu, za účelom návštevy maloletej v domácnosti otca uvádza, že samozrejme by svoju maloletú dcéru veľmi rada videla, konečne ju objala a tešila sa prítomnosti maloletej, ktorú nadovšetko miluje a jej neprítomnosťou veľmi trpí, avšak matka nepovažuje za správne a ani za vhodné, aby sa mala matka stretnúť s maloletou E. v domácnosti otca, kde sa maloletá zdržiava viac ako dva mesiace bez akéhokoľvek kontaktu s matkou. Matka by do domácnosti otca bez policajnej hliadky nevstúpila, nakoľko má z otca dôvodné obavy a strach, a preto si vie predstaviť, ako by maloletá na príchod matky k otcovi s policajnou hliadkou po takomto dlhom čase reagovala. Uvedené je určite jasné aj otcovi, ktorý potom, ako mu bola dňa 04.01.2021 doručená výzva Krajského súdu v Bratislave na vyjadrenie k odvolaniu matky, dňa 05.01.2021 a dňa 07.01.2021 pozýva matku na návštevu maloletej, resp. „umožňuje“ matke prísť sa kedykoľvek do jeho domácnosti pozrieť na vlastnú dcéru, a to potom, ako matke viac ako dva mesiace vrátane vianočných sviatkov neumožňoval s maloletou žiadny kontakt! Matka si kladie otázku, či už policajná hliadka, ktorá by s matkou prišla, otcovi nevadí, a či by sa maloletá náhodou opätovne nepomohla „vdďaka krokom matky“ (ako otec tvrdí v odvolaní), ktorá by prišla do domácnosti otca (aj na odporúčenie otca) s policajnou hliadkou. Okrem toho v súčasnosti je platné Uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 808 (453/2020 Z.z.), na základe ktorého je obmedzená sloboda pohybu a pobytu zákazom vychádzania od 1.januára 2021 v čase od 05.00 hod. do 01.00 hod. nasledujúceho dňa, obmedzenie končí uplynutím 24. januára 2021, pričom podľa bodu B.I., 13. tohto uznesenia toto obmedzenie sa nevzťahuje na cestu dieťaťa a jeho sprevádzajúcej osoby za rodičom alebo osobou, ktorá má právo styku s dieťaťom a cestu späť a podľa bodu B.I., 15. tohto uznesenia toto obmedzenie sa nevzťahuje na cestu rodiča, inej oprávnenej osoby a cestu dieťaťa realizovanú v súvislosti s rozhodnutím súdu vo veci styku rodiča (prípadne inej oprávnenej osoby) s dieťaťom, vo veci striedavej osobnej starostlivosti alebo cestu realizovanú za účelom stretnutia sa s dieťaťom po dohode rodičov. Podľa písmena D.4. tohto uznesenia sa všetkým osobám na území Slovenskej republiky odporúča vyhýbať sa blízkeho kontaktu osôb z jednej domácnosti s inými osobami aj v exteriéri. Z uvedeného vyplýva, že matka aj keby sa odvážila ísť navštíviť maloletú E. do domácnosti otca, ktorý žije v domácnosti so svojou matkou (a v inom okrese), bez policajnej hliadky, porušila by tým v súčasnosti platné obmedzenia, ktoré sa aj na ňu vzťahujú podľa uvedeného uznesenia vlády SR a vystavila by sa riziku uloženia pokuty v nemalej výške. Matka zdôrazňuje, že nie ona ako matka má mať umožnené na „pozvanie a dovoľenie“ otca prísť sa pozrieť na vlastnú maloletú dcéru do domácnosti otca v inom okrese po viac ako dvoch mesiacoch, kedy otec matke neumožňoval žiadny kontakt s maloletou, ale otec má povinnosť maloletú matke odovzdať v súlade so súdnym rozhodnutím (nariadeným neodkladným opatrením), ktoré otec nerešpektuje viac ako dva mesiace, pričom na otca sa vzťahuje výnimka zo zákazu vychádzania. Matka o uvedenej situácii, resp. pozývaní matky zo strany otca do domácnosti otca na návštevu maloletej E. v čase zákazu vychádzania (kedy otec pozýva matku na návštevu maloletej po vyše dvoch mesiacoch, počas ktorých neumožnil matke žiadny kontakt s maloletou), e-mailom zo dňa 08.01.2021 informovala ÚPSVaR Senec. Otec už viac ako dva mesiace neustále matke tvrdí, že maloletá matku odmieta a kontakt s ňou si maloletá neželá. Matka uvádza, že si je vedomá skutočnosti, že právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 38 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, 43 ods. 1 zákona o rodine), avšak v konečnom dôsledku posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa prináleží súdu, ktorého úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie. Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa, bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu. „Zrelosť“ dieťaťa na vyjadrenie názoru treba posudzovať vo vzťahu k maloletému, s ohľadom na jeho intelektuálnu zrelosť, ktorá je bezprostredne spätá s vekom a tiež spoločenskú zrelosť ako schopnosť vytvoriť si úsudok a predvídať veci a javy (z psychologického hľadiska sa táto diferencuje medzi 6-8 rokom života dieťaťa), pričom spôsob zisťovania názoru treba prispôbiť práve veku a vyspelosti dieťaťa (veľký komentár k Civilnému mimosporovému poriadku autorov Smyčková, Stevček, Tomašovič, Kotrecová a kolektív, Bratislava : C H. Beck., 2017). Stav, keď rodič nepripravuje maloleté dieťa na

styk s druhým rodičom a maloleté dieťa druhého rodiča odmieta, sa rovná neumožneniu druhému rodičovi stretávať sa s dieťaťom, a preto by takémuto rodičovi v zásade nemá byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Matka má za to, že správanie otca nekorešponduje so záujmom maloletej. Zo správania otca jednoznačne vyplýva, že otec bráni v styku medzi maloletým dieťaťom a jeho matkou, keďže maloletú v rozpore s nariadeným neodkladným opatrením matke neodovzdal na súdom stanovené miesto, v súdom stanovenom čase, bráni akémukoľvek kontaktu maloletej s matkou. Svoje konanie ospravedlňuje už viac ako dva mesiace skutočnosťou, že maloletá matku odmieta, spochybňuje matkinu rodičovskú spôsobilosť, zatiahol maloleté dieťa do rodičovských konfliktov a navodzuje v jeho prežívaní intrapsychický konflikt lojality. Nie je v záujme maloletej vo veku 3 a pol roka, jej zdravého fyzického a psychického vývoja, aby jej bolo zamedzované v kontakte s matkou, aby nemala možnosť rozvíjať a prehľbovať ich vzťahy s matkou. Otec si vytvoril dostatočný priestor na masívnu manipuláciu maloletej E., pôsobenie na maloletú E. tak, aby negatívne vnímala matku, citové vydieranie a vyvolávanie pocitov strachu a úzkosti z jej návratu k matke. V neposlednom rade je otcovi vytvorený ďalší neprimerane dlhý časový priestor na bránenie matke styku s jej maloletou dcérou, a tým aj k pôsobeniu na vzájomné citové odcudzovanie sa. Práve v dôsledku uvedeného konania otca sa v dôsledku plynutia času môžu meniť relevantné skutočnosti, dochádzať k odcudzeniu vo vzťahu maloletej E. k matke, kedy citové väzby už môžu byť vážne narušené a samotné maloleté dieťa sa nemôže brániť. S otcom nie je možné dospieť k žiadnej konštruktívnej dohode, pretože od rozchodu účastníkov sa vo svojom vnímaní matky a toho, čo je pre maloletú E. najlepšie nikam neposunul a aktuálne iba zneužil situáciu a nechal si maloletú v jeho osobnej starostlivosti. Otec však od začiatku vedel, že matka s týmto jednak nesúhlasí a jednak toto riešenie nikdy za najvhodnejšie pre maloletú E. nepovažovala. Maloletá nebola doma od 28.10.2020, t.j. k dnešnému dňu 77 dní. Za celý tento čas otec maloletú ani raz neodviezol do Materskej školy v Kaplnej, ktorú maloletá od septembra 2020 navštevuje, ktorá skutočnosť je otcovi dobre známa. Otec svojvoľne maloletú premiestnil z miesta jej obvyklého pobytu do miesta svojho bydliska v Bratislave, maloletej sa pokúša kompletne zmeniť život, zvyky, návyky a city k matke, odlúčil ju nielen od matky, ale aj od kamarátov z miesta bydliska maloletej, kamarátov z materskej škôlky, ktorú maloletá navštevuje a od celej rodiny matky. Matka dáva do pozornosti súdu, že otec je podľa jej vedomosti zamestnaný, teda počas dňa pracovne vyťažovaný, pričom maloletú do Materskej školy v Kaplnej nevozí. Matka si preto kladie legitímnu otázku, kde a s kým jej maloletá dcéra trávi celé dni počas týždňa. Matka predpokladá, že maloletá je v starostlivosti starej matky z otcovej strany, ktorá týmto pomáha otcovi v jeho konaní, ktoré je v rozpore s právoplatným neodkladným opatrením a predovšetkým v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Otec sa neustále stavia do pozície toho lepšieho a zodpovednejšieho rodiča, ktorý je schopný sa o maloletú E. plnohodnotne postarať, otec si je vedomý toho, že matka nesúhlasí s tým, aby otec maloletú držal u seba a neodovzdal ju matke. Matka má dôvodné obavy o zdravý vývin maloletej, rovnako sa matka obáva, že bez rýchleho zásahu súdu dôjde k narušeniu rodičovských väzieb medzi maloletou a matkou. Jedinou snahou matky je, aby v budúcnosti, až do meritórneho rozhodnutia súdu, nedochádzalo k situáciám, ako nastala teraz, a aby maloletá mala stabilné výchovné prostredie a pokoj. Matka chce a môže naďalej zabezpečovať maloletej stabilné výchovné prostredie, pričom na rozdiel od otca nemá potrebu zneužívať maloletú dcéru v rodičovskom konflikte. Nie je predsa možné, aby v právnom štáte, ktorým Slovenská republika bezpochyby je, otec svojvoľne porušoval neodkladné opatrenie, maloletú matke neodovzdal a odmietal matke akýkoľvek kontakt s maloletou, dôvodiac neustále tým, že maloletá matku odmieta, že má z matky paniku, aby sa otec maloletú matke ani len nepokúsil priviezť a odovzdať, aby maloletú otec nevozil ani do materskej školy, ktorú maloletá navštevuje, a tým ohrozoval záujmy a zdravie maloletej. Podľa súčasne platnej právnej úpravy je jednoznačné, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je pritom pre súd rozhodujúcim hľadiskom, ovplyvňujúcim jeho rozhodnutie, záujem maloletého dieťaťa. Najmä v konaniach, v ktorých je chránený záujem maloletých detí, je povinnosťou súdu zohľadniť pred nariadením neodkladného opatrenia všetky skutočnosti, ktoré sú mu známe zo súdneho spisu. Záverom ustálenej rozhodovacej praxe súdov je aj to, že „neodkladná úprava“ prichádza do úvahy v tých prípadoch, v ktorých sa má provizórne napraviť, či zastabilizovať stav akútnych zásahov do záujmov maloletého dieťaťa. Tento stav, resp. situácia je daná vtedy, ak by „vyčkávanie“ na rozhodnutie vo veci samej mohlo spôsobiť také zmeny vo vzťahu k predmetu konania, či účastníkom, pri ktorom by samotné vedenie sporu mohlo už stratiť zmysel. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje napríklad aj bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny. Matka

má za to, že maloletá E. je momentálne v situácii, ktorá neprospieva jej vývoju a ďalšiemu rozvoju a otec o iné ako jeho riešenie situácie nemá záujem a len využíva čas. Matka vyjadruje názor, že otec nespĺňa morálne predpoklady na osobnú starostlivosť o maloleté dieťa (ani na dočasnú osobnú starostlivosť o maloleté dieťa), otec svojim správaním nedáva záruku, že maloletá E. bude vychovávaná v zdravom prostredí. Matka je presvedčená o tom, že maloletá E., ktorá keď nebude pod vplyvom otca, zmení svoj súčasný odmietavý postoj voči matke, a to aj za objektívneho vplyvu odborného poradenstva v Centre pre deti a rodiny Senec pri Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, Dialničná 1, Senec, v zmysle súdom prvej inštancie nariadeného výchovného opatrenia spočívajúceho v povinnosti maloletej E. a oboch rodičov zúčastňovať sa odborného poradenstva v tejto inštitúcii. Otec by si mal uvedomiť, že k tejto situácii nedošlo zavinením na strane matky, ktorá neodkladné opatrenie po celý čas dodržiavala, otcovi maloletú riadne a včas odovzdávala, rovnako tak ju od otca preberala. Otec si vytvoril na spoločné maloleté dieťa monopol, sám si „zveril“ maloletú do jeho osobnej starostlivosti, svojvoľne porušuje neodkladné opatrenie, maloletú matke neodovzdal a odmieta matke akýkoľvek kontakt s maloletou dôvodiac neustále tým, že maloletá matku odmieta, že má z nej paniku. Otec matku bez akýchkoľvek relevantných dôkazov obvinil z údajného ubližovania maloletej, fyzického a psychického týrania maloletej zo strany matky a na tomto základe maloletej odmieta akýkoľvek kontakt s vlastnou matkou, ktorá sa o ňu starala viac ako tri roky, a v ktorej starostlivosti a opatere po celý čas maloletá bola! Dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, matka považuje za správne a stotožňuje sa s nimi. Vzhľadom na vyššie uvedené matka navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.11.2020, č.k. 37P/250/2020-18 v celom rozsahu potvrdil, alternatívne, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 04.11.2020, č.k. 37P/250/2020-18 zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v znení: „Súd do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu zveruje maloletú E. N., R.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Otec je povinný odovzdať maloletú E. N., R.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.09.2019 č.k. 5P/47/2019-80. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

7. Kolízny opatrovník sa vyjadril k návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že dňa 1.10.2020, na základe zhodnotenia situácie dieťaťa a rodiny bola miera ohrozenia prehodnotená a zmenená z nízkej na „strednú“. Kolízny opatrovník má za to, že dôvodom je masívny rodičovský konflikt, neschopnosť efektívnej komunikácie dohodnúť sa vo veciach týkajúcich sa starostlivosťou o maloletú. Matka sa s maloletou presťahovala z Pezinka do Kaplnej. Vzhľadom k potrebám maloletého dieťaťa, uviedli, že rešpektujú jeho právo na zachovanie rovnocenného vzťahu k obidvom rodičom. Stotožňujú sa s tým, že pri výchove dieťaťa je dôležitý ako matka, tak aj otec. Berú do úvahy najmä naplnenie pocitu istoty a bezpečia vyplývajúce z citových väzieb interpersonálneho vzťahu k obom rodičom. Kolízny opatrovník uviedol, že nepochybuje, že maloletá má vytvorené citové puto k otcovi. V jeho domácnosti je adaptovaná, ide pre ňu o stabilné a dôverne známe prostredie. Má vytvorený pekný vzťah aj k otcovej matke (babine). Otec má vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloletú. Majú za to, že úlohou rodiča, ktorý zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, v prípade maloletej, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk s druhým rodičom a viedol ho k správneému vzťahu k nemu. Otec ich informoval, že po rozchode s matkou maloletej nevedia efektívne komunikovať. Je zrejmé, že medzi rodičmi sú prítomné výrazné nezhody, ohľadom komunikácie a tiež realizácie styku otca s dieťaťom. Nepochybujú otcom uvádzané skutočnosti ako v návrhu, tak aj v odvolaní, ale z ich pohľadu sa týkajú primárne vzájomných vzťahov rodičov, ktoré následne premietajú do výkonu rodičovských práv a povinností. Z komunikácie rodičov je možné vyvodit' záver, že situáciu extrémne vyhrocujú obidvaja rodičia. O maloletú sa stará od narodenia matka p. O. Š.. Otec má neodkladným opatrením zo dňa 9.9.2019 upravený styk s maloletou uznesením Okresného súdu Pezinok pod č.k. 5P/47/2019-80 v znení: Otec je oprávnený sa s maloletou E. N., R.. XX.X.XXXX, každý kalendárny týždeň v pondelok od 9:00 hod do 18:00 hod a v stredu od 9:00 hod do 18:00 hod. Styk od nariadenia súdu prebiehal v poriadku až do 28.10.2020 kde otec priviezol maloletú do miesta bydliska matky J. XXX. Spreádzala ju stará matka p. I. N.. Po príchode do Kaplnej maloletá odmietala vystúpiť z auta a ísť k matke. Matka sa snažila Elu zaujať a vytiahnuť z autosedačky nuž bezvýsledne. Následne ju otec odviezol spať k nemu domov. O udalostiach zo dňa 28.10.2020 a nasledujúce ráno dňa 29.10.2020 otec telefonicky informoval kolízneho opatrovníka. Rodičia ich požiadali o pomoc a súčinnosť pri riešení vzniknutej situácie pri odovzdaní maloletej matke. Za týmto účelom bola zo strany úradu okamžite dohodnutá krízová intervencia v o.z. Tenenet, za účasti psychologičky p.PhDr.Galátovej a ich pracovníčok. Matkine správanie bolo ovplyvnené jej psychickým

stavom. Dieťa sa snažila zaujať, priniesla sladkosti, hračky, deku a napriek tomu ju dieťa odmietalo a zostalo schúlené v otcovom náručí. Nereagovala na matku pozitívne, bola ospalá a dožadovala sa pozornosti a starostlivosti zo strany otca. Matka odmietanie dieťaťa riešila neprimeraným správaním. Obom rodičom odporučili spoluprácu s pani Z. poskytli sociálnoprávne poradenstvo a dohodli sa na ďalších spoločných krokoch. V zmysle článku 18 Dohovoru o právach dieťaťa základným zmyslom starostlivosti rodičov musí byť záujem dieťaťa. Je zrejmé, že medzi rodičmi sú prítomné výrazné nezhody ohľadom komunikácie a tiež realizácie styku. Matka maloletú nevidela a bol jej umožnený len jeden telefonický, či skype hovor zo strany otca od posledného styku 28.10.2020, otec maloletú odmieta odovzdať s tým, že opakuje slová maloletej „nechcem“. Otec taktiež maloletej bráni v navštevovaní MŠ v Kapnej. Matka nadobudla dojem, že otec chce docieľiť tým, že jej maloletú odmieta vrátiť, aby na ňu ako na matku zabudla. Kolízny opatrovník uviedol, že otec vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil potrebu navrhovanej dočasnej úpravy, v ktorom navrhol maloleté dieťa dočasne zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Účelom právnej úpravy inštitútu neodkladného opatrenia je poskytnúť ohrozenému rýchlu a dočasnú ochranu do rozhodnutia vo veci samej. V otcovom návrhu absentuje akékoľvek osvedčenie konkrétnej skutočnosti svedčiacej o nebezpečenstve bezprostredne hroziacej ujmy maloletému dieťaťu, z ktorej by vyplývala nutnosť nariadiť neodkladné opatrenie v navrhovanom znení. Aktuálne prebieha na Okresnom súde Bratislava III vo veci ÚPP, kde po vykonanom dokazovaní súd vo veci samej rozhodne.

8. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods.1,2 Civilného sporového poriadku).

9. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

10. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

12. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

13. Z opisu skutočného stavu vyplýva, že vo veci samej sa vedie konanie o úpravu práv a povinností k maloletej, ktoré je vedené na súde prvej inštancie pod sp.zn. 38P/121/2020, pričom vo veci samej súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie. Rovnako tak súd prvej inštancie nariadil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti zúčastňovať sa odborného poradenstva, a to v rozsahu 16 hod priamej činnosti s rodičmi maloletej a maloletou v Centre pre deti a rodiny Senec pri Súkromnom liečebno-výchovnom sanatóriu, Diaľničná 1, Senec. Zo správy Centra pre deti a rodiny odvolací súd zistil, že toho času sa začína iba naplňovať účel výchovného opatrenia, ktoré sa začalo realizovať od 15.01.2021, pričom žiadne spoločné stretnutie medzi rodičmi a maloletou zatiaľ neprebehlo, a zo správy odvolací súd súčasne zistil, že v predmetnej veci považujú za kľúčové vykonať znalecké dokazovanie.

14. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

15. V predmetnej veci sa otec za súčasného stavu, t.j., za stavu, že maloletá E. začala svoju matku odo dňa 28.10.2020 odmietať domáha dočasného zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti, a súčasne sa domáha zrušenia neodkladného opatrenia, ktorým má otec toho času upravený styk s maloletou. Odvolací súd z opisu skutočného stavu, ale aj zo správy kolízneho opatrovníka nadobudol

dojem, že obaja rodičia v danom prípade ako rodičia zlyhali (každý z nich iným spôsobom), a žiaľ uvedený stav sa pretavil do odmietania matky zo strany maloletej. Otec v danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu zlyháva v tom, že ponecháva na maloletú rozhodnutie o tom, či vyjadrí sama vôľu byť s matkou, alebo sa rozhodne, že matku odmieta. Odvolací súd taktiež nadobudol dojem, že matka podľa názoru odvolacieho súdu, často reaguje nevhodne, expresívne a veľmi emocionálne. Otec v danom prípade však za súčasného stavu nemôže požívať ochranu prostredníctvom rozhodnutia súdu, ktorým by mu súd zveril maloleté dieťa dočasne, do jeho osobnej starostlivosti formou neodkladného opatrenia, a to práve z dôvodu, že sám porušil nariadené neodkladné opatrenie, s argumentáciou „maloletá matku odmieta“. Pre súd a tak aj pre otca musí byť zrejmé, že maloleté dieťa vo veku 3,5 roka, nevie posúdiť, čo je pre neho najlepšie, a často krátko nereaguje na konfliktnú situáciu medzi rodičmi správne. Od toho sú tu obaja rodičia, ktorí si majú aj v zložitých situáciách zachovať „chladnú hlavu“, pričom pri ich rodičovských sporoch nesmú prenášať rozhodovaciu právomoc na 3,5 ročné dieťa. Aj z týchto dôvodov odvolací súd celú situáciu zo dňa 28.10.2020 vníma, ako zneužitie, respektíve využitie situácie zo strany otca takpovediac vo svoj prospech a nie v prospech a v záujme maloletej. Pre každé maloleté dieťa je totiž v jeho záujme (a to bez ohľadu na jeho názor, hlavne, ak má iba 3,5 roka) byť so svojimi rodičmi tak s matkou, ako aj s otcom, pokiaľ niektorý z nich nebol pozbavený svojich rodičovských práv (čo však nie je daný prípad). Podľa názoru odvolacieho súdu, mal otec v danej situácii bez ohľadu na názor maloletej, maloletú matku bez ďalšieho odovzdať a to bez ohľadu na to, či maloletá matku odmietala, a zároveň konflikt medzi rodičmi nehrotiť. Ak otec využil túto situáciu až do takej miery, že matka maloletú dcéru od tohto dňa až do rozhodnutia odvolacieho súdu (tak ako to matka tvrdí v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu) takpovediac nevidela, respektíve nemala ju vo svojej starostlivosti, potom konanie otca je potrebné vyhodnotiť ako jeho zlyhanie, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Inak povedané, uvedené konanie otca nie je možné vnímať ako konanie vyspelého rodiča, ale rodiča, ktorý danú situáciu „využil pre seba“ s odôvodnením „dieťa matku odmieta“. Medzi rodičmi a ani v konaní nebolo preukázané, že by matka maloleté dieťa akýmkoľvek spôsobom zanedbávala, alebo mu ubližovala. Matka síce nepochybne reaguje expresívne a veľmi emocionálne, ako už bolo vyššie uvedené, avšak iba vo vzťahu k otcovi, ale nie k maloletej dcére. Zo správy kolízneho opatrovníka vyplynulo, že matka sa o maloletú do 28.10.2020 riadne starala, majú spolu pekný a citový vzťah. Na druhej strane z uvedenej „ťaživej situácie“ taktiež vyplynulo zistenie, že otec sa o maloletú postarať vie, maloletá má k nemu pozitívny vzťah, majú medzi sebou rovnako pekný vzťah, a preto sa za danej situácie javí byť dôvodné rozšírenie kontaktu otca s maloletou dcérou, ktorý odvolací súd upravil v rámci odvolacieho konania vedeného pod sp.zn. 20CoP/219/2020 a to tak, aby boli riadne zachované práva otca, ako rodiča, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do dočasnej osobnej starostlivosti. Odvolací súd zdôrazňuje, že je potrebné v predmetnej veci sa zamerať na konanie vo veci samej, v ktorej je nutné vykonať potrebné dokazovanie, vyhodnotiť výsledky znaleckého dokazovania a rozhodnúť v súlade so záujmom maloletej. S uvedenými zisteniami súvisí aj námietka otca uvedená v rámci odvolania, že nikto neskúma, čo je skutočným dôvodom toho, že maloleté dieťa matku odmieta, napriek tomu, že on maloletú E. motivuje ku stretnutiam s matkou. V tomto prípade odvolací súd udáva, že nikto, teda ani odvolací súd (okrem znalca, ktorého znalecký posudok do rozhodnutia odvolacieho súdu nebol vyhotovený) v tomto štádiu konania nedokáže zistiť presný dôvod, prečo začala maloletá E. matku tak masívne odmietať, avšak na druhej strane je treba uviesť, že prezentovanie vôle 3,5 ročného dieťaťa, ktoré odmieta matku bez vysvetlenia, nemôže byť v jej záujme, hlavne ak sa matka s maloletou vôbec nestretáva. Aj za tejto zložitej situácie je tu práve súdna moc, ktorej úlohou je okrem iného aj to, že musí vyhodnotiť daný stav a rozhodnúť tak, aby rozhodnutie bolo v záujme a s prospech maloletej, a to aj za cenu, že rozhodnutie nebude zohľadňovať aktuálne psychické rozpoloženie maloletej. Nie každý prejav maloletého dieťaťa vo veku 3,5 roka totiž musí brať súd pri svojom rozhodovaní do úvahy. V takomto prípade je masívne odmietanie matky zo strany maloletej taký postoj maloletej, ktorý nemôže ani odvolací súd akceptovať, nakoľko v prospech maloletej je vždy kontakt s oboma rodičmi. Keďže otec za celú dobu, ktorú mal maloletú Elu takpovediac u seba, matke kontakt s maloletou neumožnil, odvolací súd uvedené vyhodnotil v neprospech otca, a aj preto má za to, že otec nie je toho času osobou vhodnou pre dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti, a to práve aj v dôsledku jeho postoja k danej situácii. Na základe uvedeného odvolací súd nevhliadol dôvod pre dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdil (§ 387 ods. 1,2 CSP).

16. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie vo veci samej.

17. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).